

Zante d. 10. Nov. 1832.

1832.

100

Kære Ven!

Det Store, det Herlige haver Menneskets Sind
ikke allene naar han ser det, men og hver Gang han
har Leilighed at gjenkalde det i sin Aindring; jeg nærmer
mig atter Helligdommen og en uvilkaarlig Gyren gienemlø-
ber i mine Aarer. Herlige Thorvaldsen ogsaa gaaen
fra Dem er jeg dog Dem stæde nær, Mindet om Deres sto-
re Værker haver ofte mit Sind. Nu da Tyrskenes svære
Aag ikke mere lojer Gravens frie, rjærke Hals, da
Mærkerne kunne atter komme paa Deres hellige Bierge
tilbage, Deres rjærste Søn, maa ikke væge sig fra
at besøge Dem i Deres hjem; de ere kommen i
det fjærne Fjeland, og have viist den forbauf-
te Verden, at de ikke allene i Grænenland avle
de Børn. Den lykkeligste Tid for mig vil være
Den, naar den store, den adle, den gode Thorvaldsen
træder over min Dørtærskel.

Den gode Frue Horn har skrevet mig et Brev,
og indbyder mig at adressere Dem mit Svar,
jeg giver bejjærligen Leiligheden for at gjenkal-
de Dem i Mindet at De har en Landsmand
en Beundrer i

Deres

Taknemmelige Ven
N. B. Lunz

10/11 1832

M. A. Monsieu

Monsieur A. Schwalzen
Chapelle de l'Ordre de Dane
Broque 80 80

Rome
Via Strada

1835